

Gerukten bukkum

We zitten al wir in de vaastentééd, dä ge volleges de kerrek firtig daog' moet vaaste. Mär äs ge dan zie dät 'r tegewôrrig vôt zo wènnig vollek in de kerrek zit, dät 'r al zo veul kerreke gesloten en aafgebroke worre, dan zal d'r nie veul mir gevaast worre, denk ik dan.

As kijnder ho'n wèllie nog e vaastetrommeltje, wor alle snuupkes van diej zes wééken in mozze. Veul wos dä dan ôk nie, want d'r viel nie veul te snoepe. In den ôrlog wos ummers ôk gi gèld vur. En ik mèn dà wijlie toen mee acht kijnder saome mär één vaastetrommeltje hon.

Frijd'gs in de vaaste mozze'w ommel ne de vaastepreek en ne de krausweg. Mi zo'ne vaastepreek wiere'w ôit gruwelijk bang gemaakt, vur den duujvel en vur de hel. D'r hurde tegeworrig ôk al niks mir van.

Behalve dieje vaastentééd hadde dan ôk nog vaaste- en onthoudingsdaog'. Wa mosde dan onthouwe? Dä ge frijd'gs gi vlis mocht ééte, anders krigde 'nne start, wier gezeed. Toch heb ik nôit iemes mee 'nne start gekend. En äs 't al 'nne start of e stärtje geweest wos, wos 't dan meskien 'nne krulstart? Ik moet 'r nie aon denke.

Ens in de wéék, ältè frijd'gs, stit 'r hier 'nne visboer op de märt. En vaaste of ginne vaaste... ik lus op z'nen tééd toch géér e viske. Al is 't mär zo'ne... **gerukten bukkum**.

(**Gerukten bukkum** = gerookte bokking)

Johan Biemans, Bergeijk.